

PROTOKÓŁ nr 4/2014
z kontroli przeprowadzonej
w Powiatowym Urzędzie Pracy w Słupsku
przez zespół kontrolujący Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu Słupskiego
w dniu 9 października 2014 roku

Na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy o samorządzie powiatowym z dnia 5 czerwca 1998 roku (Dz. U. z 2013 roku, poz. 595 ze zm.), § 41 ust. 1 Statutu Powiatu Słupskiego uchwalonego uchwałą nr XXXII/224/2009 Rady Powiatu Słupskiego z dnia 30 czerwca 2009 roku (Dziennik Urzędowy Województwa Pomorskiego nr 123 poz. 2411) oraz na podstawie zlecenia Rady Powiatu Słupskiego z dnia 29 września 2014 roku zespół kontrolujący Komisji Rewizyjnej w składzie:

1. Bogumiła Lenard – przewodnicząca
2. Zbigniew Kamiński – członek
3. Piotr Wszółkowski – członek

dnia 9 października 2014 roku przeprowadził kontrolę w Powiatowym Urzędzie Pracy w Słupsku związaną ze skargą dotyczącą sprawy
..... (skarga i pisemna zgoda)
..... na występowanie w jego imieniu stanowią załączniki
do protokołu).

W obecności:

1. Janusza Chałubińskiego – Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Słupsku,
2. Barbary Niewadził – Kierownik Działu Organizacyjnego w Powiatowym Urzędzie Pracy w Słupsku,
3. Jana Mołdocha – Kierownika Działu Instrumentów Rynku Pracy w Powiatowym Urzędzie Pracy w Słupsku,
4. Marzeny Der – Starszego Inspektora w Dziale Instrumentów Rynku Pracy w Powiatowym Urzędzie Pracy w Słupsku

Na podstawie przedłożonego materiału dowodowego ustalono, co następuje:

Dnia 30 stycznia 1995 roku reprezentowany
przez oraz złożył do Urzędu Pracy w Słupsku wniosek
o udzielenie ze środków Funduszu Pracy pożyczki w kwocie 24 000,00zł na zorganizowanie trzech
dodatkowych miejsc pracy. Wniosek został rozpatrzony pozytywnie, jednakże tylko na kwotę
15 000,00 zł i w dniu 10 kwietnia 1995 roku pomiędzy stronami została zawarta cywilno-prawna
umowa pożyczki nr 30/95. Stosownie do zawartej umowy wypłacono umówioną kwotę dnia
13 kwietnia 1995 roku, która wraz z należnymi odsetkami miała być spłacona w terminie do dnia
13 stycznia 1997 roku. Jako zabezpieczenie realizacji przedmiotowej umowy przyjęto poręczenie
trzech osób fizycznych. Ponieważ pożyczkobiorca nie wywiązał się z warunków umowy,
nie spłacał poszczególnych rat pożyczki w kwotach i terminach określonych w planie spłaty
(do końca roku 1997 wpłacono jedynie 2 800 zł tytułem odsetek), Urząd pismem z dnia 12 czerwca
1996 roku wypowiedział umowę w całości, a wypowiadając ją, ustanowił nowy 30-dniowy termin
do jednorazowego uiszczenia całości zadłużenia.

Po upływie wyznaczonego terminu i licznych negocjacjach stron, które nie odniosły pozytywnego skutku, Urząd Pracy w Słupsku, w dniu 29 października 1997 roku, wniósł do Sądu pozew o zapłatę kwoty 15 000 zł wraz z odsetkami (stan zadłużenia wraz z odsetkami wyniósł 25 612,38zł).

Sąd Wojewódzki – aktualnie Okręgowy w Słupsku wyrokiem IC 289/97 z dnia 16 grudnia 1997 roku zasądził dochodzoną przez Urząd kwotę. Wyrokiem tym pozwani:

(trzy ostatnie osoby to poręczyciele) zostali zobowiązani solidarnie zapłacić na rzecz powoda – Urzędu kwotę 20 000,00 zł wraz z należnościami ubocznymi. W punkcie 2 wyroku Sąd także zasądził solidarnie od pozwanych: _____ oraz _____ na rzecz Urzędu kwotę 5 612,38 zł wraz z należnościami ubocznymi.

Po uzyskaniu wyroku wraz z klauzulą wykonalności Urząd Pracy w Słupsku jako wierzyciel złożył w dniu 24 marca 1998 roku wniosek do Komornika celem przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego. W ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego w latach 1998 – 2005 pierwsza część wyroku – zasądzona kwota 20 000,00zł wraz z należnościami ubocznymi została spłacona w całości. Pozostała do zapłaty kwota wskazana w punkcie 2 wyroku. Komornik postanowieniem z dnia 16 grudnia 2005 roku egzekucję umorzył, informując wierzyciela, iż przeciwko dłużnikom: _____ oraz _____ prowadzonych jest sześć postępowań egzekucyjnych na łączną kwotę 109 189,00 zł.

Kolejny wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego Urząd złożył w dniu 16 kwietnia 2009 roku tylko przeciwko _____ ponieważ uzyskał informację z Urzędu Skarbowego, iż dłużnik _____ zmarł w dniu 18 stycznia 2006 roku. W ramach powyższego postępowania dokonano dziesięć wpłat na poczet zadłużenia ogółem na kwotę 4 281,11 zł. Ostatnia wpłata przekazana była przez Komornika w dniu 23 marca 2010 roku. Postanowieniem z dnia 20 września 2010 roku Komornik umorzył postępowanie wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Nadal pozostała do zapłaty kwota w wysokości 4 858,75 zł wraz z należnościami ubocznymi, to jest m.in. odsetkami liczonym od dnia zapłaty całości kwoty. Urząd kilkakrotnie wzywał dłużnika do podjęcia dobrowolnej spłaty zadłużenia. Bezskutecznie.

Po uzyskaniu informacji, iż dłużnik podjął zatrudnienie, Urząd ponownie złożył w dniu 11 marca 2014 roku wniosek do Komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

W dniu 25 marca 2014 roku dłużnik złożył wniosek (uzupełniony pismem z dnia 9 kwietnia 2014 roku) o umorzenie zadłużenia w całości, ponieważ jego zdaniem wystąpiły w analizowanej sprawie wszystkie przesłanki wymienione w ustawie.

Zgodnie z art. 139 ust. 5 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 roku (tekst jednolity Dz. U z 2013 roku, poz. 674 ze zm.), w związku z art. 18 ust. 4 a i b ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu z 14 grudnia 1994 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2003 roku, Nr 58, poz. 514 ze zm.) Starosta może odroczyć termin spłaty, rozłożyć na raty albo po zasięgnięciu opinii powiatowej rady zatrudnienia umorzyć w części lub całości pożyczkę, jeżeli:

1. w wyniku postępowania egzekucyjnego lub na podstawie innych okoliczności lub dokumentów stwierdzono, że pożyczkobiorca nie posiada majątku, z którego można dochodzić należności,
2. w wyniku egzekucji pożyczkobiorca lub osoby pozostające na jego utrzymaniu byłyby pozbawione niezbędnych środków utrzymania,
3. pożyczkobiorca zmarł nie pozostawiając majątku, z którego można dochodzić należności,
4. wydatki egzekucyjne będą wyższe od należności,
5. przeprowadzone postępowanie wyjaśniające wykaże, że za umorzeniem przemawiają szczególne względy gospodarcze lub społeczne.

Organ administracyjny może umorzyć należność przy spełnieniu przez wnioskodawcę ustawowych warunków przytoczonych powyżej.

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że aktualnie – od dnia 26 sierpnia 2014 roku jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku. Do dnia 23 sierpnia 2014 roku pracował i uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości 1 240 zł. Ponadto przesłuchany w charakterze strony uprzedzony o odpowiedzialności karnej z art. 233 kodeksu karnego za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, oświadczył, iż: „Pracuję, aktualnie z wynagrodzenia otrzymuję netto 1 240 zł. Nie otrzymuję dodatkowych świadczeń. Moje gospodarstwo domowe jest jednoosobowe. Moje comiesięczne koszty utrzymania wynoszą 630 zł (prąd, czynsz, telefon, leki). Leczę się na nadciśnienie. Mam zobowiązanie z tytułu wyroku Sądu z roku 2008 – do zapłaty 198 tys. zł bez odsetek – szkoda naprawcza. Nie posiadam ruchomości. Nieruchomości też nie posiadam. Mieszkam w mieszkaniu będącym własnością mojej byłej żony. Po rozwodzie dysponuję w tym mieszkaniu jednym pokojem. Nie korzystam z opieki społecznej.”

Na poczet zadłużenia wpłacono już ogółem:

- pkt 1 wyroku (kwota zadłużenia głównego – 20 000,00 zł) – winno być 34 470,18 zł – wpłacono 34 470,18 zł – całość rozliczona,
- pkt 2 wyroku (kwota zadłużenia głównego – 5 612,38 zł) – winno być 11 872,12 zł – wpłacono 8 350,29 zł – pozostało do zapłaty 3 521,83 zł (w tym 3 521,83 zł kapitału) – stan na dzień 9 października 2014 roku.

Analiza dokumentów zgromadzonych w przedmiotowej sprawie potwierdziła, że w tym konkretnym przypadku nie zachodzą przesłanki określone przez ustawodawcę, uzasadniające umorzenie zadłużenia. Nie bez znaczenia dla sprawy jest fakt, iż prowadzona aktualnie egzekucja przez Komornika jest skuteczna i na poczet zadłużenia przekazywane są systematyczne wpłaty.

Mając na uwadze powyższe, w dniu 28 lipca 2014 roku została wydana decyzja nr 4/2014 o odmowie umorzenia wnioskowanej należności wraz z odsetkami, ponieważ jak wskazano w uzasadnieniu w analizowanej sprawie nie wystąpiła żadna z przesłanek umorzenia, określonych w art. 18 ust. 4 a ustawy z 14 grudnia 1994 roku o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (tekst jednolity Dz. U. z 2003 roku, Nr 58, poz. 514 ze zm.).

Ponadto zgodnie z art. 18 ust. 4a ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu decyzja w przedmiocie wniosku o umorzenie została podjęta po zasięgnięciu opinii powiatowej rady zatrudnienia. Powiatowa Rada Zatrudnienia w Słupsku uchwałą nr 5/2014 z dnia 25 czerwca 2014 roku wniosek o umorzenie należności zaopiniowała negatywnie.

Bezzasadne jest także twierdzenie, iż zadłużenie wobec Powiatu Słupskiego – Powiatowego Urzędu Pracy w Słupsku orzeczone prawomocnym orzeczeniem sądowym o syg. akt IC 289/97 z dnia 16 grudnia 1997 roku uległo przedawnieniu.

Zgodnie z art. 125 kodeksu cywilnego „roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpatrywania spraw danego rodzaju (...) przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia tego typu roszczeń był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenie okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.”

Nie mniej jednak zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 – 3 kodeksu cywilnego „bieg przedawnienia przerywa się:

1. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia,
2. przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje,
3. przez wszczęcie mediacji.”

W analizowanej sprawie skutecznie bieg przedawnienia przerywały składane wnioski przez Urząd jako wierzyciela do Komornika i tak:

- wniosek złożony w roku 1998, postępowanie komornicze prowadzone było do 2005 roku (KM 275/98),
- wniosek złożony w roku 2009, postępowanie komornicze prowadzone było do 2010 roku (KM 603/09),
- aktualne postępowanie – wniosek złożony w roku 2014 (KM 707/14).

Dodatkowo Urząd dokonując obliczenia stanu zadłużenia dla każdej ze spraw prowadzonych w zakresie dochodzenia należności w tym także dotyczącej wykazuje kapitał, koszty egzekucji (lub inne należności uboczne) oraz odsetki naliczone z uwzględnieniem 3-letniego okresu przedawnienia – zgodnie z zasadą z art. 125 kodeksu cywilnego „jeżeli (...) roszczenie obejmuje świadczenie okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.”

Bieg terminu przedawnienia każdego roszczenia, a zatem i tego, które jest stwierdzone tytułem wykonawczym, ulega przerwaniu, które powoduje, że po przerwaniu bieg terminu przedawnienia biegnie na nowo. Przerwanie biegu przedawnienia powoduje m.in. każda czynność dokonana przed organem powołanym do egzekwowania roszczeń danego rodzaju. Co więcej, art. 124 § 2 kodeksu cywilnego stanowi, że „w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.”

Reasumując, zespół kontrolny Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu Słupskiego stwierdza:

Po zapoznaniu się ze skargą i aktami dotyczącą sprawy i wyjaśnieniami Dyrektora oraz pracowników Powiatowego Urzędu Pracy w Słupsku, Komisja Rewizyjna Rady Powiatu Słupskiego uznała, iż złożona skarga jest bezzasadna.

Kontrolę odnotowano w księdze kontroli.

Na tym protokół zakończono.

Protokół sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron.

Pouczono o prawie zgłoszenia (w ciągu 7 dni od daty podpisania protokołu) zastrzeżeń co do treści zawartych w protokole.

Jednostka kontrolowana

POWIATOWY URZĄD PRACY
76-200 Słupsk ul. Leszczyńskiego 8
t 059 845-75-01 fax 059 845-75-00
REGON 771286120
NIP 839-20-36-303

Zespół kontrolujący

(data i podpis)

25.10.2014

1. Bogumiła Lenard – przewodnicząca
2. Zbigniew Kamiński – członek
3. Piotr Wszółkowski – członek

Słupsk, dnia 24 października 2014r.